

CE POZIȚIE ARE UN CREDINCIOS

... Ieri după-amiază

am ținut rândul de rugăciune timp de vreo patru ore, pentru că am fost în rezervație.

Azi noapte nu am prea putut dormi, iar dimineață a trebuit să vin aici să predic; și după-amiază trebuie să vin din nou. Acesta este motivul pentru care i-am spus fratelui Moore:

„În după-amiaza

aceasta am să te chem pe tine pe platformă”, dar el mi-a răspuns:

„Nu voi fi acolo...”

Totuși l-am găsit și

mi-a spus că a fost la vânătoare, de aceea am râs adineaori. Fratele Moore încerca să se dea la o parte. Ei bine! Voi știți că viața are părți foarte ciudate în ea, nu-i așa?

Se spune că atunci

când se încruntă, omul folosește 80% din mușchii feței, pe când atunci când râde folosește doar 20% din ei.

Haideți deci să fim

voioși și mai bine să râdem decât să ne încruntăm.

Tatăl meu, care era

irlandez, avea un mare simț al umorului. El le spunea celor cu care discuta:

„Când râzi, râde și

lumea cu tine, dar când plângi, o faci singur”, așa că fiți bucuroși, fiindcă nu aveți de ce să vă temeți. Totul este în ordine când sunteți creștini.

Vreau să vă spun că

ieri am avut cea mai deosebită zi din toate adunările mele ținute pe pământ american, și anume în rezervația indienilor apași.

Nu am mai văzut încă

niciodată o asemenea revărsare a Duhului Sfânt ca printre acei indieni.

Aș fi dorit să fiți
și voi acolo, pentru că a fost cu adevărat deosebit. Mi se pare că
anglo-saxonii sunt puțin prea deștepți sau nu pot vedea aceasta, nu știu cum să
zic, dar indienii cred pur și simplu și asta-i tot.

A fost cineva din
locul acesta acolo? Sigur că da. Uitați-vă că au ridicat mâna.

Nu am putut înțelege
de ce El îmi spunea tot timpul ceva înainte de a ajunge acolo. Mai fusesem în
rezervația aceea cu vreo opt ani în urmă, dar în timp ce eram în mașină, Ceva
îmi spunea: „Roagă-te!”

Conducea fratele
Moore, iar alături de noi erau câteva femei, învățătoare în rezervația indienilor,
fratele Sharritt și soția sa, fratele Brown și fratele Tracy.

Eu le-am spus ce mi-a
zis Domnul, după care i-am zis fratelui Moore: „Condu tu în timp ce noi ne vom
ruga.”

Oh, și ce timp de
rugăciune! Duhul Sfânt a venit jos și mi-a spus:

„Roagă-te înainte ca
să luați curba la răscruce.”

Eu nu cunoșteam
drumul și nu știam de acea curbă la răscruce, dar când am spus „Amin” la
rugăciune, am ajuns la o intersecție.

Acolo era o casă
mică, iar o soră indiană a ieșit din curte, a îngenuncheat cu capul plecat și
s-a rugat tot timpul cât a ținut serviciul de cântări.

Dacă aș fi avut cincisprezece
ca ea, care să stea și să se roage în fiecare noapte, ar fi mult mai bine, nu-i
așa? Așa este. Nu credeți și voi la fel?

Deci a fost un timp

minunat.

Când am început rugăciunea pentru bolnavi, am văzut că uitasem să împărțim numere de rugăciune, deoarece Billy mersese în altă parte, nefiind interesat să vină în rezervație.

Eu am crezut că este obosit și vrea să doarmă, așa că am mers fără numere de rugăciune, dar Duhul Sfânt i-a aliniat pe oameni atât de perfect: surzi, muți, orbi, ologi...

Fratele Brown mi-a spus că au fost spuse vreo treizeci de vedenii, în timp ce eu eram încă în picioare. În rândul de rugăciune au venit cam trei sute de oameni, din care cam două sute cincizeci au fost vindecați pe deplin.

O, a fost o revărsare minunată a Duhului Sfânt!

A fost adusă o fetiță indiană. O, ce drăguță era! Ochii ei negri erau atât de strălucitori și, dacă nu mă înșel, fratele misionar Mitchell a spus: „Este oarbă!”, iar cineva din rândul de rugăciune a confirmat.

Ei au adus-o în fața mea, iar eu mi-am mișcat mâinile în fața ei, dar ochisorii aceia mari au rămas nemișcați. Privind-o, mă gândeam la biata de ea cum va trebui să-și petreacă viața în felul acesta, după care mi-am pus mâna peste ea. Când am făcut aceasta, am avut un simțământ ciudat.

Poate sună cumva fanatic, dar este adevărat.

Se părea că am părăsit pământul și m-am dus înaintea tronului lui Dumnezeu, iar acolo era Sângele lui Isus Hristos.

Știu că biata fetiță indiană nu putea înțelege engleza, dar se părea că Dumnezeu mi-a deschis credința înaintea Sângelui Domnului Isus și i-a prezentat-o ei.

În câteva minute am fost din nou jos și-mi țineam degetul așa, în fața ochilor ei, dar, când l-am mișcat, ochii ei erau tot orbi.

Atunci am spus:

„Doamne, ai zis că orice vom cere...”, iar când am spus aceste cuvinte, degetul mi-a căzut în jos și am văzut cum acei ochișori frumoși l-au urmărit, fetița fiind vindecată complet.

Am văzut atunci câțiva bărbați bine îmbrăcați, probabil spectatori, care s-au îndreptat spre fetiță, privind-o atenți în timp ce ea umbla la fel ca ceilalți.

A venit apoi tatăl ei, care era tot orb, iar Domnul Isus i-a restituit și lui vederea, prin harul Său suveran.

Femei cu brațele paralizate și-au ridicat mâinile și l-au lăudat pe Dumnezeu, iar surzii, mușii și mulți alții au fost vindecați de Domnul nostru binecuvântat.

Eu nu pot uita acel rând de rugăciune indian; îl am tot timpul în minte.

În dimineața aceasta m-am trezit și m-am dus în camerele unde erau asociații mei, iar Duhul Sfânt m-a mișcat.

Ei vorbeau despre ceva ce au văzut într-o revistă, așa că am coborât și m-am dus în cameră la Billy, iar el își lustruia pantofii.

M-am întors în camera mea, am închis ușa și am zis: „Dumnezeule, ce este aceasta? De ce nu pot să-mi scot din minte acea rezervație indiană?”

Ceea ce se întâmpla nu era o vedenie. Cea mai sfântă adunare pe care mi-a dat-o vreodată Domnul pe pământ american a fost ieri, în adunarea din rezervația indiană.

N-am mai văzut

niciodată o asemenea revărsare a Duhului, iar dacă cineva dintre voi ține legătura cu rezervația, urmăriți și vedeți ce urmări va avea această adunare.

Deci eram în cameră

și m-am gândit să citesc puțin, căci urma să predic, dar Ceva îmi spunea: „Ridică sus cartea”. Am luat deci cartea și am început s-o răsfoiesc...

În a treia zi din

decembrie eram la New York (în vedenie). Era ora șapte dimineața, iar Billy dormea.

M-am ridicat din pat

și m-am dus la geam, iar acolo Dumnezeu mi-a arătat... eu o uitasem, dar totul era scris de la un capăt la altul.

Domnul mi-a arătat că

tot ceea ce făcuse în rezervație era scris. O, Doamne, acest lucru mă mișcă atât de mult!

Cel ce spune cu multă

vreme înainte ceea ce se va întâmpla. Nu-i așa că e minunat? El poate spune ce a fost, ce este și ce va fi. Minunat...

Cu puțin timp în

urmă, mi-a fost prezentat un domn pe care nu l-am mai văzut până acum.

Eu l-am văzut stând

într-un loc unde era o masă, iar soția lui, o brunetă, îi dădea să mănânce. El era un om mai înalt, iar Duhul Sfânt m-a împins să-i spun:

„Domnule, tu suferi

de ulcer la stomac.” Când a auzit aceste cuvinte, bărbatul a acceptat vindecarea chiar acolo lângă ușă, unde discutam. Poate este undeva în clădire, acum.

Vedeți cum, în

dragostea și în harul Său măreț, Domnul Isus face aceste lucrări minunate ce ne depășesc gândirea? Este adevărat?

Am dorit ca în după-amiaza aceasta să vorbesc despre „A doua venire a Domnului Isus”, dar s-ar putea s-o amânăm pentru luni sau marți, fiindcă am dorit să dovedesc că cea de-a doua venire a Domnului va avea loc chiar acum, în timpul în care trăim.

Acest lucru nu îl spune Domnul, ci eu iau ce spune știința plus Scriptura, sau mai degrabă Scriptura plus știința și după cum este generația în care trăim. Toate arată că generația aceasta va vedea a doua venire a Domnului Isus.

Nu am destule informații științifice ca să vă spun aceste lucruri acum, așa că m-am gândit că astăzi vom avea o bună școală duminicală, dat fiind faptul că trebuie să predic și diseară, după care vom avea un serviciu de vindecare.

Este bine așa? Și aș vrea să vă mai spun ceva ce mi-a venit în gând.

Unul sau doi predicatori s-au luat de managerul meu cu privire la o afirmație pe care am făcut-o aseară cu privire la Adam și Eva. Sunt sigur că am fost înțeleș greșit.

Ei cred că eu am spus că Adam nu a păcătuit, dar dovada că a păcătuit este că a fost pedepsit fiind alungat din grădina Eden de către Dumnezeu. Vedeți?

Mantaua răscumpărării de pe el a arătat aceasta. Ceea ce am spus eu, este că Adam a păcătuit cu voia, pentru că Eva a fost înșelată, nu Adam. El a păcătuit în mod voit, a făcut-o din pricina soției sale, a știut ce face, iar după aceea s-au dus amândoi înaintea lui Dumnezeu și au fost condamnați.

Apoi, Isus, cu bună știință de ceea ce făcea, a venit jos și a luat locul celui păcătos ca să-și poată răscumpăra Biserica. Vedeți?

Eu am spus că Adam

era un tip spre El, Hristos fiind al doilea Adam. Prin primul Adam, noi am murit cu toții, dar prin al doilea Adam, trăim.

Neînțelegerea lor (a celor doi predicatori) a constat în faptul că au crezut că așa fi spus că Adam nu a păcătuit niciodată, dar el a făcut-o și încă pe deplin conștient de fapta sa.

În 1 Timotei 2.14 ni se spune că „*nu Adam a fost amăgit, ci femeia.*” Ea a fost în nelegiuire, înțelegeți?

Eva credea că este bine, dar Satana a înșelat-o. Însă pe Adam nu l-a înșelat, el știind bine că ceea ce face este greșit. Iubindu-și soția, el s-a identificat cu păcatul, fiind condamnat împreună cu ea.

Același lucru l-a făcut Hristos: s-a identificat cu biserica plină de păcat și a fost condamnat, iar sufletul Său a mers în iad. Așa este. Dar Dumnezeu L-a înviat a treia zi, credeți aceasta?

Nu El a fost acela care a săvârșit păcatul, ci ea. Dumnezeu nu-L putea trimite în iad doar așa, ci L-a condamnat deoarece a luat păcatele noastre asupra Sa. De aceea, Hristos nu a murit ca neprihănit, ci ca păcătos. El nu a păcătuit niciodată, ci a luat păcatele noastre asupra Sa.

Orice teolog în Scriptură știe aceasta. Eu știu că aveți aici frați care cred că diavolul a fost țapul de ispășire, dar nu este adevărat. Hristos a fost amândouă: și moartea și învierea.

Ați înțeles? El a purtat păcatele noastre în adânc, după care a ieșit afară în înviere.

Deci așa a fost reprezentat Hristos pentru biserică. El a luat locul bisericii a fost aruncat în întuneric, în iad, și înviat în a treia zi.

Dumnezeu l-a înviat

pentru neprihănirea noastră, făcând aceasta pe baza Scripturii, deoarece David a spus:

„ ... nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca prea iubitul Tău să vadă putrezirea.” (Psalmul 16.10).

Este singurul text pe care l-am găsit în Vechiul Testament și care a fost vorbit prin prorocie, iar Dumnezeu nu i-a lăsat sufletul în iad.

Unii oameni spun: „De ce se zice că El a stat trei zile în mormânt, pentru că a murit vineri după-amiază și a rămas în mormânt o zi și o parte din cealaltă?”

Așa este, El nu a stat chiar trei zile, fiind simbolizat de Iona care a stat în pânțelele balenei.

Mai mult, prin David s-a spus clar: *„Nu vei lăsa ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.”* El a știut că putrezirea se instalează după șaptezeci și două de ore, ceea ce însemna că în timpul acela de trei zile și trei nopți, Dumnezeu urma să-L învieze ca să nu vadă putrezirea. Ați înțeles?

Deci a murit vineri după-amiază și a înviat duminică dimineața, pentru că Dumnezeu a făgăduit că nici o celulă din trupul Lui nu va putrezi și că El va învia din nou. Amin.

Acum Îl iubiți?

Haideți să schimbăm subiectul, iar dacă îmi veți dăruia toată atenția voastră, vom avea o lecție de școală duminicală. La asta m-am gândit, dacă va fi cu voia Domnului.

Mă auziți bine?

Spuneți „Amin”. Eu nu sunt un învățător foarte bun și nu învăț aceste lucruri ca să fac o doctrină, de aceea, dacă nu sunteți de acord cu ceea ce spun, nu este nicio problemă.

Noi nu suntem nici

măcar doi oameni la fel, dar ne bucurăm pentru mădularele trupului lui Hristos, nu-i așa?

Acuma, desigur, aș vrea să vă dau un sfat cu privire la ceea ce învăț: voi să faceți ce fac eu când mănânc plăcintă cu cireșe.

Știți că-mi place plăcinta cu cireșe. Vă place și vouă? Atunci știți cum este.

Ce faceți când dați de un sâmbure, aruncați plăcinta? Sau aruncați sâmburele și continuați să mâncați plăcinta?

Cui îi place puiul fript? Desigur, tuturor. T tuturor sudiștilor le place puiul fript. Deci, când mâncați pui fript și dați de un os, aruncați tot puiul? Sigur că nu. Aruncați doar osul.

Același lucru să-l faceți și aici. Ceea ce nu credeți lăsați deoparte și continuați să mâncați, să credeți ce este bun. Bine? Amin.

Subiectul din după-amiaza aceasta va fi scurt, deoarece trebuie să vin înapoi diseară, pentru o nouă predică.

Câți din cei prezenți sunt creștini? Ridicați mâna.

O, este minunat! Se pare că 100%. Cred că cel mai mare blestem care este peste biserica de astăzi e că nu știu ce sunt. Mă refer la oameni, de aceea, cu ajutorul lui Dumnezeu vom încerca să arătăm locul credinciosului în Hristos, pentru că atunci ne vom ruga cu toții pentru bolnavi și vom avea o mare adunare. Sunt sigur că așa este.

Haideți să ne plecăm capetele în timp ce am încheiat partea de introducere și să trecem la partea centrală a adunării.

Tată preaiubit, mai
întâi doresc să-mi exprim dragostea față de Tine, căci ai fost atât de
îndurător față de mine, salvându-mă dintr-o viață de păcat și aducându-mă în
sânul Tău.

Prin aceasta, ai
transformat o viață de păcat într-o viață reînnoită și ne-ai făcut credincioși.
Îți mulțumim pentru aceasta, Tată. Îți suntem recunoscători că ai făcut aceasta
pentru fiecare din noi.

Îți mulțumim pentru
că Isus Hristos, Fiul Tău, a venit pe pământ să moară pentru păcătoși, fiind
făcut păcat pentru a sta ca o punte între morți și vii, astfel ca morții să
poată fi scuturați prin auzirea Cuvântului și acceptarea Scripturii, și să fie
născuți din nou ca făpturi noi.

Tată, treci pe la noi
în această zi și fă ca după ce va citi Cuvântul, orice persoană bolnavă și în
nevoie, din locul acesta, să fie vindecată.

Lasă ca fiecare să
vadă pentru ce a murit Hristos și unde sunt ei astăzi în Hristos.

Doboară orice barieră
a necredinței și a superstiției, înlătură orice zid, Doamne, și lasă ca Duhul
Sfânt să vină ca un vârtej de vânt, mergând înaintea noastră în vale, cum s-a
întâmplat
când David se pregătea să meargă la luptă și se întreba cum va fi.

Atunci el a auzit
acel pas deasupra duzilor și a știut că Dumnezeu mergea înaintea lui, așa că a
putut porni la luptă.

Îngăduie ca acel pas
de deasupra duzilor să se audă din nou, iar Duhul Sfânt să miște fiecare
persoană în poziția în care a pus-o Hristos Domnul, rămânând acolo pentru tot
restul vieții.

Ajută-mă și pe mine

la aceasta, Dumnezeule, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Acum, înainte de a ne ocupa de bapiste, să deschidem Biblia la cartea Efesenilor capitolul 1.

Un lucru izbitor care mi-a rămas întipărit de ieri este o tânără indiană. Ea mi-a pus în mână o pereche de șosete și o eșarfă.

Păi, am crezut că dorește să i le țin până mă rog pentru ea, dar Duhul Sfânt a vorbit printr-o vedenie și a spus că erau pentru cineva drag ei, care avea o boală de picioare.

Soțul ei era fără Dumnezeu și dorea să pună eșarfa peste el ca să primească Duhul Sfânt.

Nu este minunată credința simplă?

După ce au văzut că surzii aud, orbii văd, șchiopii umblă prin sală, și-au luat copilașii și i-au adus aici sus. O mamă a adus un copilaș născut doar de câteva ore, care era bolnav. Ea l-a înfășurat într-o pătură și a venit prin frigul iernii de pe culmile înzăpezite ale munților, deoarece dorea ca bebelușul ei să fie vindecat.

Alții nu au putut să-i ia de la spital pe cei dragi ai lor, așa că au adus tot felul de pături și de lucruri de-ale lor ca să le binecuvânteze.

O, Doamne! I-au făcut pe oamenii albi să se rușineze.

Haideți să ne rugăm.

Tată ceresc, văd Duhul mișcându-se printre oamenii simpli și mă tem, Tată, că mulți dintre noi, învățătorii, am făcut lucrurile prea complicate pentru oameni.

În zilele în care
trăim noi, toți sunt educați, deștepți și își petrec o mare parte din timp
studiind cărțile de știință, literatură, matematică, etc., lăsând Duhul Sfânt
afară.

Acesta este motivul
pentru care cei din răsărit s-au umplut cu Duhul. O, Dumnezeule, ai milă!

Dintre toți, Tu scoți
afară un popor care Te iubește și Te crede, Doamne.

Ei și-au pus
batistele aici ca să se facă rugăciune peste ele, fiindcă Te iubesc, Doamne.

De aceea, ne rugăm ca
fiecare dintre ele să fie binecuvântate...

Fă ca și cu acestea
să fie cum a fost cu indianca de ieri.

Fie ca Duhul Tău cel
Sfânt, care este aici, să facă aceasta, așa încât cei la care vor fi trimise să
fie vindecați în Numele lui Isus. Amin.

Prieteni, când mă
auziți vorbind despre anglo-saxoni și despre diferențele dintre oamenii albi,
să știți că nu mă refer la Biserică, deoarece aceștia sunt cei chemați afară.

Atunci vorbesc despre
toată națiunea, despre tabloul general; vorbesc despre poporul american, atât
de bine hrănit și atât de aristocrat: cu doctori în divinitate care au toate
diplomele de Ph. D. și D. D. sau U.D., pentru că după aceasta umblă.

Ați văzut unde au
ajuns? Ei au lăsat Duhul lui Dumnezeu afară. Acolo L-au pus și nu cred în
supranatural. Sunt atât de „avansați” în știință încât pot să-L explice pe
Dumnezeu: Sângele nu mai este, zilele minunilor au trecut și multe altele.

Acum nu mai este
nimic în biserică... și se adună doar împreună, dar, fraților, Biserica este

locul în care se adună împreună credincioșii născuți din nou în Hristos.

Acum haideți să
începem, deoarece nu avem prea mult timp la dispoziție.

Am uitat să vă
întreb: cred că s-au împărțit numere de rugăciune și pentru serviciul din
după-amiaza aceasta, precum și pentru cel de diseară, iar noi vom încerca să
chemăm cât mai mulți posibil, după cum ne va călăuzi Duhul Sfânt.

Să deschidem acum la
cartea Efesenilor, care a fost scrisă de Pavel în anul 64 d.Hr., adică la vreo
31 de ani după cincizecime, în timpul cât a fost închis ca să-i fie tăiat
capul.

Nu demult, am fost
chiar în locul unde a fost scrisă această epistolă către efeseni.

Văzând celulele în
care acest apostol a stat în lanțuri, m-am gândit: „O, Doamne, Duhul Sfânt a
umblat prin locul acesta...”

Acest gând îți dă un
simțământ ca în prezența lui Dumnezeu.

Apoi, ei i-au tăiat
capul, aruncându-l în canalul din apropiere, dar Dumnezeu știe că astăzi, el
este nemuritor printre oameni.

Ceea ce vreau să
știți de la început este că epistola către Efeseni a fost scrisă pentru cei
credincioși, nu pentru necredincioși, de aceea m-am gândit că în după-amiaza
aceasta voi face un test ca să văd dacă sunt și grupuri de necredincioși sau de
păcătoși printre noi. Dacă ar fi fost, nu aș fi vorbit aici despre aceste
lucruri.

Când am văzut însă că
sunt prezenți doar credincioși, m-am gândit că ar fi bine dacă l-am face pe
fiecare credincios să vadă unde se află.

Creștinilor, voi încercați
din greu să înțelegeți aceasta, pentru că Mesajul l-a așezat pe credincios
într-un loc.

Dacă fiecare
credincios și-ar cunoaște locul, aici n-ar mai fi nici o persoană suferindă în
mai puțin de 20 de minute. Așa este. Ce deosebire ar fi dacă fiecare om și-ar
putea vedea locul în Hristos Isus!

V-am simțit gândurile
ce vi se derulau foarte repede:

„Frate Branham, eu
știu unde stau!”

Așa crezi tu, dar,
dacă ai ști, ar fi diferit.

Am văzut oameni care
vin pe platformă, iar când îi întreb: „Crezi?” îmi răspund:

„Oh, am toată
crediința, frate Branham!”

Nu vreau să-i
jignesc, nici să spun ceva împotriva lor, dar dacă ar crede, nu ar mai trebui
să vină sus. Știți ce posedă ei în realitate? Speranță, nu credință. Credința
aduce roade chiar acum, dar speranța doar speră. Acesta este adevărul.

Vedeți, noi avem
foarte multă speranță, dar ne cam lipsește credința, de aceea am dori să
schimbăm speranța cu o credință reală.

Există o singură cale
prin care putem ține credința reală, pozitivă: prin gândirea pozitivă, la
lucruri pozitive.

De exemplu, o femeie
se duce acasă și începe să calce haine cu fierul de călcat, dar nu este curent.
Cu siguranță, nu ați ridica mâinile în sus să spuneți:

„Nu există curent electric! Nu există așa ceva!” Aceasta ar dovedi eventual că pe undeva aveți firele întrerupte. Curent există din belșug, dar voi nu sunteți conectați corect la el. Este adevărat?.....

...Tu de ce nu te-ai vindecat când s-a făcut rugăciune pentru aceasta?

„Nu este vindecare divină!”, spuneți voi, dar această afirmație este tot atât de lipsită de sens ca și cealaltă. Sigur că da.

Ceilalți se vindecă, iar tu nu. Aceasta arată clar că firele tale sunt întrerupte undeva.

Priviți la electricitate. Întreaga lume este plină de electricitate, ați știut aceasta? Ați putea merge la New York să luați un fir de cupru sau la Los Angeles... Luați un elicopter și zburați cinci mile în înălțime, apoi lăsați acel fir de cupru și veți prinde destulă electricitate încât să provocați un foc pe pământ.

Atâta electricitate este pe pământ. Desigur.

Acum, dacă tot pământul este plin de electricitate, iar voi stați în mijlocul unui câmp, în întuneric, și nu vedeți pe unde să mergeți, așa că strigați: „O, electricitate, vino și fă lumină pentru mine. Știu că poți lumina, așa că vino și fă lumină. Cred că exiști pentru că oamenii de știință au dovedit aceasta, deci vino și luminează!”, vă bateți gura degeaba, deoarece nu veți avea niciodată lumină. Așa este.

Dar, dacă aduci electricitatea în mod corect, ea va lumina.

Întreaga încăpere de aici este plină de Puterea lui Dumnezeu. Este atât de multă, încât e suficientă să-l faci pe băiatul acesta din scaunul cu roțile să umble; să o faci pe această femeie să umble; să dea vedere acestor orbi, etc. Dar primul lucru pe

care-l aveți de făcut este să faceți să curgă Duhul Sfânt în felul potrivit.
Credeți aceasta? El este aici.

Dacă ați avea o
fântână arteziană pe acest munte și tot aici ar arde un lan de grâu, iar voi
ați începe să strigați:

„O, apă mare, du-te
acolo și stinge focul ce mistuie lanul meu!”, ați răguși, dar nu se va întâmpla
nimic. Deci poți striga, poți
plânge, poți urla, poți alerga, poți vorbi în limbi, poți sări în sus și-n jos,
poți cânta cântări, poți predica Evanghelia, fiindcă până nu lucrezi în armonie
cu Duhul Sfânt, vei răguși doar, însă nu vei ajunge nicăieri. Credeți aceasta?
Așa este.

Dar priviți. Apa ar
putea uda lanul dacă veți lucra corect cu legile gravitației. Aceasta va trage
apa în jos și vă va uda lanul.

Voi nu o veți putea
face însă să sară pur și simplu de acolo.

Duhul Sfânt va
vindeca orice persoană de aici, dacă veți lucra conform Planului și voii lui
Dumnezeu din Sfânta Scriptură.

În sala aceasta sunt
destul de mulți creștini ca să închidă cerurile din Phoenix, ați știut aceasta?
Dar este nevoie să lucrați conform voii Duhului, iar noi tocmai aceasta
încercăm să facem acum: să plasăm credinciosul în poziția lui corectă, astfel
încât să poată vedea unde se află.

Cum o veți putea
ocupa, dacă veți alerga în toate părțile?

Acum haideți să auzim
ce spune Pavel în Efeseniși încercați să fiți cât se poate de
respectuoși în timp ce vom vorbi Cuvântul.

„Pavel, apostol al

lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu...”

Introducerea acestei

epistole ne arată cum a ajuns Pavel apostol: el a fost chemat prin voia lui Dumnezeu, iar în altă parte spune că nu a fost chemat de oameni, nici nu a fost trimis de vreun om, ci de Dumnezeu.

Deci Pavel era

apostol. Cuvântul „apostol” înseamnă „misionar” sau „trimis”. Deci misionar sau trimis este același lucru: apostol.

Acum, cine poate

trimite un misionar: omul sau Dumnezeu? Oamenii pot trimite oameni pe care-i numesc apostoli ai bisericii. Ei își pun mâinile peste trimișii lor și îi trimit, dar, dacă oamenii au trimișii lor, înseamnă că și Dumnezeu poate avea un apostol, un trimis al Său.

Prin urmare, să nu

credeți că vă puteți pune mâinile peste Pavel, pentru că Dumnezeu Și-a pus deja mâinile peste el, l-a trântit jos de pe cal, iar Hristos i-a vorbit.

Pavel a fost trimis

de Dumnezeu și nu de oameni, ceea ce înseamnă că chemarea lui a fost divină. Deci, dacă chemarea lui a fost divină, iar slujba lui adevărată și scrisă în Scripturi, eu cred că ceea ce a spus Pavel este adevărat.

În Galateni 1.8, el a spus că această

Evanghelie este atât de sigură încât, chiar dacă ar veni un înger din cer și ar învăța altceva, trebuie să fie blestemat.

„ ... apostol al lui

Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu...”

Aici, Pavel se

prezintă celor din Efes, celor credincioși în Hristos Isus.

Fiți atenți la

această epistolă.

Pavel era apostol

prin voia lui Dumnezeu, iar în această epistolă se adresează celor credincioși în Hristos Isus.

Versiunea americană

de astăzi este să fie trimisă într-o țară, într-un oraș sau la o biserică, dar Pavel nu și-a trimis epistola bisericii, ci celor ce erau în Hristos Isus.

Pentru aceștia a fost epistola, nu pentru cei necredincioși, nici pentru cei de afară.

Ceea ce aș vrea să

știm acum este dacă această epistolă mai este valabilă și astăzi. Haideți să aflăm cum puteți fi în Hristos Isus.

Sunt atât de multe

căi diferite care pretind că duc la Hristos Isus. Astfel, unii spun că trebuie să te alături unei biserici, alții spun că, dacă crezi și dacă faci un lucru sau altul, ajungi în Hristos.

Unii spun că ajungi

prin botez, alții spun că prin părtășie, dar 1 Corinteni 12.13 spune clar că „*printr-un singur Duh, noi toți am fost botezați într-un singur trup*” care este Trupul lui Hristos, trupul de credincioși.

Deci în Hristos nu

putem ajunge printr-un botez, nici prin strângerea de mâini, nici printr-o simțire, ci printr-un mare Duh, care este Duhul Sfânt.

Printr-un singur Duh,

noi toți suntem botezați într-un singur trup, care este trupul Domnului Isus Hristos.

Uitați-vă la El:

zdrobit, lovit, sfâșiat și străpuns de sulița romană, pentru ca, prin Duhul Sfânt, noi să putem fi botezați în trupul Său, fiind făcuți părtași naturii Sale divine. Ați înțeles?

Aceasta înseamnă că,

după ce intrați în trupul Său, deveniți părtași naturii lui Hristos.

Cum ați mai putea

minți, fura, înșela sau aluneca, dacă natura divină a lui Hristos este în voi?
Este imposibil.

Dacă sunteți părtași
ai naturii lui Hristos, deveniți făpturi noi. Atunci „*cele vechi s-au dus și toate lucrurile s-au făcut noi.*” (2 Corinteni 5.17)

Toate răfuielele
noastre, certurile, argumentele, răsfăturile, au trecut. Care sunt roadele
Duhului?

Noi am zidit pe
apartenența la o biserică, pe strigat, pe demonstrația lucrărilor noastre, dar
prima roadă a Duhului este dragostea. Să iubim pe cine? Pe cei ce sunt
neiubiți. Acesta este Duhul lui Hristos.

Roadele Duhului sunt:
dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, bunătatea, blândețea, mila, credința.

O, tu nu poți spune:
„Frate Branham, eu fac asta și cealaltă. Eu știu ce am pentru că mă rog pentru
bolnavi și sunt vindecați.

Frate, Dumnezeu mi-a
descoperit Cuvântul așa și pe dincolo; și am cunoștință deplină despre Cuvânt.
Tu ești greșit, dar eu vindec bolnavii, vorbesc în limbi, scot draci și pot
face toate aceste lucruri.”

Este adevărat, dar
Isus a spus:

„Mulți îmi vor zice în ziua aceea:

*„Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am
scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”*

*Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut;
depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea.” (Matei 7.22-23).*

Asta schimbă puțin

tabloul, nu-i așa, frate?

Tu spui: „O, frate

Branham, eu cunosc un frate care face cutare...”

Să nu priviți

niciodată la un om după semnele pe care poate să le facă, deoarece este posibil să vindece oamenii, să aibă darul prorociei sau cunoștință și cu toate acestea, Pavel a spus:

„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor.

Chiar dacă aș înțelege toate tainele lui Dumnezeu; chiar dacă am D.D., Ph.D. sau S.S.D., chiar dacă am credință să mut munții, dar nu am dragoste, nu sunt nimic.” (1 Corinteni 13.1-2).

Prorocia este bună;

vorbirea în limbi este bună; tălmăcirea este bună; strigarea este bună, dar tu nu poți face toate aceste lucruri fără ca mai întâi să fii botezat fundamental în Hristos.

Toate acestea nu sunt

roadele Duhului, ci darurile Lui. Este ca și cum aș aduce niște mere din nord și le-aș lega într-un palmier, după care aș spune:

„Uite ce măr frumos am aici...”

Este adevărat, acolo

este un pom, iar pe el atârnă mere, însă acele roade nu sunt produsele aceluia palmier. Amin.

Iată. Voi puteți face

lucrări mari, prin credință, și totuși să nu fiți născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu. Fiți atenți atunci. De ce? Pentru că aici este o linie periculoasă! Nu susțineți că tot ce aveți este de la Dumnezeu.

Nădăduiesc să nu vă supărați pe mine, căci vă iubesc și vă avertizez ca un tată care vede cum copiii lui sunt pe cale să se rănească dacă nu bagă de seamă.

Fiți atenți! Nu vă uitați după mulțimi mari și nici după lucruri mari. Nu priviți la demonstrații mari, nici la vindecări mărețe sau la alte lucruri mari, ci priviți în sus la marele Mântuitor, Domnul Isus.

Roadă Duhului este dragostea. Ce este Dumnezeu? Dragoste. Aceasta înseamnă că dacă nu poți să-l iubești pe vrăjmașul tău, indiferent ce spune despre tine, dacă nu-l poți iubi pe vecinul tău, indiferent ce-ți face, ești greșit.

Este nevoie ca din inima ta, nu de pe buze, nici datorită cunoștinței care-ți spune că ar trebui să faci asta sau cealaltă, ci este nevoie ca în inima ta să fie Ceva care te face să-i iubești, indiferent ce spun sau ce fac ei.

Dacă nu este așa, este timpul să vii din nou la altar, deoarece nu ai avut niciodată ceea ce ți s-a părut că ai sau ceea ce ar fi trebuit să ai cu adevărat. Amin.

O, nu-mi place să spun aceasta, dar mă doare să știu că sunt asemenea oameni chiar printre cei ce trăiesc alături de mine.

Și, așa cum am spus și dimineață, dacă ați știut că sunt flămând și ați avut doar câțiva pesmeți pe masă, i-ați împărțit cu copiii voștri și cu mine. Așa este.

Prieteni iubiți, acesta este motivul pentru care nu pot trece indiferent. Fac aceasta pentru că mă credeți și pentru că știu că mă iubiți și ați văzut Duhul lui Dumnezeu lucrând.

Cum aș putea să tac și să nu vă avertizez când văd linia periculoasă de care vă apropiați? Dacă nu

m-ar interesa, aş fi un păstor fals şi nu un slujitor al lui Hristos.

Nu umblaţi după
demonstraţii!

Dragostea, bucuria,
pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, blândeţea, mila – acestea sunt roadele
Duhului.

Este timpul să ne
întoarcem la început!

Poate ziceţi: „Frate
Branham, tu eşti împotriva darurilor Duhului!” Nicidecum.

Vă rog să nu mă
înţelegeţi greşit, ca în cazul problemei cu Adam.

Eu nu condamn
darurile Duhului, pentru că ele aparţin bisericii, dar problema este că voi
umblaţi după daruri în loc să umblaţi după Dătător.

Ştiu că sună puţin
ciudat, dar v-am simţit. Aţi văzut? Este adevărul.

Voi trebuie să vă
întoarceţi înapoi, dar nu intelectual, ci cu inima. Lăsaţi pacea lui Dumnezeu
să se odihnească în inima voastră, ca să vă puteţi iubi vrăjmaşii ca pe voi
înşivă.

Aţi văzut cum a
procedat Moise atunci când oamenii s-au
răzvrătit împotriva lui? S-a aruncat cu faţa la pământ şi a strigat:

*„Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci şterge-mă din
cartea Ta...”*
(Exod 32.32).

Isus i-a iubit atât
de mult pe vrăjmaşi, încât Şi-a dat viaţa ca să-i salveze pe cei ce au fost răi

cu El, iar pe cruce a mijlocit pentru ei, zicând:

„Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” -(Luca 23.34).

Ei nu L-au putut

înțelege; nu au înțeles propovăduirea Sa. Viața Sa a fost neînțeleasă și la fel vorbirea Sa.

În epistola sa, Pavel

spune: „ **... celor ce sunt în Hristos Isus...**”

Cum ajungem în Hristos?

Prin botezul cu Duhul Sfânt.

Dumnezeu vă dă Duhul

Sfânt, prin har, prin credință, conform alegerii Sale, înțelegeți?

Tu spui: „Frate

Branham, eu am făcut asta și cealaltă...”, dar aceasta nu înseamnă nimic.

Mai întâi trebuie să

aveți în inimă experiența nașterii din nou, a pomului care a fost sădit, iar apoi el va aduce la suprafață propriile sale roade.

De exemplu, voi

sădiți un portocal când este atât de mic (fratele Branham arată) și singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să-l udați.

Ce se va întâmpla?

Micuțul copăcel va bea apă, dar roadele lui nu sunt în apă, nici în pământ, ci în el însuși. Pentru a le aduce însă la suprafață este nevoie ca acel copac să fie plantat și apoi să bea apă. El trebuie să bea mai mult decât îi este porția.

Problema viilor

voastre de astăzi (mă refer la bisericile voastre) este că nu au destulă apă.

Dacă sădiți acest

pomișor, el va bea până când nu va mai putea, iar după un timp veți observa că dă ramuri și frunze, apoi va rodi portocale.

Dar nu portocalele vin

primele, ci mai întâi trebuie să aveți pomul și pomul este sădit în Hristos Isus, Fântâna nesecată a vieții.

Așa este și cu creștinul. Tot ce îi este necesar în călătoria sa pe pământ, îi este dat când se află în Hristos.

Și tot ce trebuie să facă este să bea și să bea, până când fiecare roadă a Duhului, fiecare dar al Duhului și tot ce este în Hristos, îi aparține; este în el pe tot parcursul călătoriei.

Voi trebuie să-l luați pe cel mai mic copac, pe cel ce este un bebeluș în Hristos, și să-l puneți lângă Izvorul de apă: nesecata Viață a lui Hristos.

Atunci sunteți plasați în Hristos, iar când sunteți în El, prin Duhul Sfânt, toate calitățile Duhului locuiesc în voi.

Dar cum este dacă pomul vostru de portocal nu rodește portocale, ci smochine? Înseamnă că ați încurcat pomii. Desigur, și în cazul acesta obțineți roade, dar nu acelea pe care le-ați dorit.

Tot așa este și cu un creștin. Noi trebuie să avem roadele lui Hristos.

Pavel spunea că trebuie să mâncați carne împreună, sub semnul sincer al lui Dumnezeu.

Prieteni, mai întâi de toate, întoarceți-vă la fundament și începeți de acolo.

În epistola sa, Pavel se adresează celor ce erau deja în Hristos Isus, prin Duhul Sfânt, și le spunea:

„Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos.” (v. 2).

Vedeți, el le dă
binecuvântările lui Dumnezeu.

„Binecuvântat să fie

**Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu
tot**

felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.” (v. 3).

Poate cineva spune:

„Eu pot să fiu creștin și să stau acasă!” Nu, tu nu poți face aceasta, deoarece
trebuie să fii împreună cu restul trupului tău, iar El ne-a binecuvântat
împreună, în locurile cerești, în Hristos.

Eu am fost foarte

șocat când am aflat că peste 90% din americani nu merg duminica la biserică.
Aceasta înseamnă că peste 90% din americani merg la lucrările diavolului, în
loc să fie în biserică.

Gândiți-vă: la

fiecare colț este plin de biserici, iar ei stau acolo, se ceartă, se contrazic,
fac prozeliți unii de la alții și apoi spun că L-au aflat pe Domnul Isus.

O, Doamne, ei au pus
carul înaintea calului!

Poate că Domnul va

turna puțin balsam vindecător în seara aceasta și va pune jos aceste lucruri.

Acum am ceva pe inimă

și trebuie să vă spun, deoarece nu știu cât voi mai trăi, nici dacă voi mai
ajunge aici și vreau ca atunci când voi sta la bara de judecată, să fiu găsit
curat de sângele oricărui om.

Întoarceți-vă,

prieteni! Întoarceți-vă la dragostea lui Dumnezeu! Nu vă duceți după orice vânt
de învățătură, sărind înapoi și încolo, și nu fugiți din biserică de câte ori
zboară ceva pe sus.

Voi știți că ei

cultivă săritul în sus. Prin aceasta nu vreau să spun că sunt greșiți, ci au

inimile însetate. Noi trebuie să ne adunăm pretutindeni și să stăm în locurile cerești; trebuie să ne întoarcem la Dumnezeu și atunci El va lucra cu noi.

„În El, Dumnezeu ne-a ales...”

(v. 4). Cine a făcut alegerea? Dumnezeu.

Isus a spus: „Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi...” (Ioan 15.16).

„În El, Dumnezeu ne-a ales...”

Pe cine? Pe cei ce sunt în Hristos Isus.

„În El, Dumnezeu ne-a ales...”

Când? Ieri? Alaltăieri? Ascultați ce spune Scriptura:

„ ... înainte de întemeierea lumii...”

Cu siguranță nu am citit greșit, ci așa este scris în versiunea King James.

Deci, Dumnezeu v-a ales în Hristos înainte de întemeierea lumii. Și dacă Dumnezeu a știut aceasta, de ce vă mai temeți?

De ce vă mai temeți, dacă Dumnezeu a știut să vă aleagă în Hristos Isus, înainte de întemeierea lumii, iar voi ați venit și ați acceptat chemarea?

Care este problema, surorilor? El poate să vă vindece, nu-i așa? Sigur că da. Am dreptate, frate din scaunul cu roțile? Sigur.

„Dumnezeu v-a ales în Hristos înainte de întemeierea lumii.” Așa spune Scriptura.

„ ... ca să fiți

sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce în dragostea Lui... (v. 4). În ce? ***„În dragostea Lui.”***

Oh, aceasta este Biserica fără pată și neprihănită. Cum vom ajunge astfel? Noi nu putem ajunge singuri, pentru că suntem oameni supuși tuturor greșelilor.

Acum însă, ne îndreptăm spre desăvârșire.

Haideți să deschidem puțin la Evrei 9 și să citim versetul 21.

Ascultați ce spune Pavel. Mai întâi vom citi totuși versetul 1 din capitolul 10:

„În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe, care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie.”

Subiectul este desăvârșirea. Cum poate un muritor să devină desăvârșit?

Deși pare imposibil, Dumnezeu a spus în Cuvântul Său că *„El ne-a ales încă înainte de întemeierea lumii, să fim sfinți și desăvârșiți.”* Cum veți ajunge acolo?

La rândul Său, Isus a spus:

„Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.” (Matei 5.48).

Deși Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii ca să fim sfinți și fără prihană, ca să fim

desăvârșiți înaintea Sa, noi totuși cântim și murmurăm...

Nu credeți că

Dumnezeu a văzut toate aceste lucruri? El le-a văzut dinainte și le-a hotărât așa, alegându-ne înainte de întemeierea lumii.

Iată cum a făcut-o.

În Evrei 9.11-12 citim:

„Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta;

și a intrat, odată pentru totdeauna, în Locul prea sfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică.”

În timpul Legii, ei

intrau sub vărsarea de sânge a vițelilor și a țapilor, dar acest sânge nu putea îndepărta păcatul deoarece era sânge de animal.

Cum era posibil ca

viața unui animal mort, ieșită din celula de sânge, să vină peste un om?

Viața unui miel, a

unui vițel sau a unui țap, care a fost jertfit pentru păcatele noastre, nu se poate întoarce peste ființa umană. Nu este posibil. Din pricina aceasta, Dumnezeu a hotărât încă înainte de întemeierea lumii ca Mielul Său desăvârșit să vină într-o celulă perfectă, creată de El însuși, ca să aducă Sângele răscumpărării în lume...

Cum puteți să-L

respingeți pe Cel ce era în celula aceea de Sânge? Cum puteți respinge dragostea Celui ce S-a jertfit pentru voi pentru ca, prin jertfirea Sa, să facă posibilă venirea Duhului Sfânt peste cel credincios? Prin aceasta, a adus răscumpărarea veșnică. Amin.

Acum ați înțeles?

Îndepărtarea păcatului este făcută prin spălarea sângelui, pentru ca Duhul Sfânt să câștige credinciosul, curățându-i sufletul pentru părtășie. Acest Duh

de Viață ne duce înăuntru, în Hristos, închizând lumea afară și punând în noi natura lui Dumnezeu.

Voi sunteți încă
supuși greșelilor, dar Dumnezeu nu le vede deoarece sunt acoperite de Sânge. El
nu le vede prin Sânge pentru că, de câte ori privește prin Sânge, vede alb.

Dumnezeu Și-a găsit
plăcerea în Hristos, deoarece a spus despre El:

*„Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc
plăcerea...”*
(Matei 17.5).

Prin Hristos cel
desăvârșit, noi am murit față de gândurile și ideile noastre, fiind născuți din
Duhul lui Dumnezeu, așa că nu mai umblăm după teologia cuiva, ci după Duhul din
noi, care nu-i lasă pe cei născuți din nou să mai umble după lucrurile lumii,
ci după lucrurile Duhului.

Romani 8.1
spune că *„nu mai este nici o osândire
pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii
pământești (lupte, război, certuri, invidie, egoism, etc.), ci după îndemnurile
Duhului.”*

Vedeți, voi umblați
în Hristos, ceea ce înseamnă că toate lucrurile lumii au trecut: toate acele
mari crezuri pe care le-ați avut înainte s-au dus.

Urmarea? Inima și
gândurile devin una în Hristos. Aceasta arată că ați murit pentru voi înșivă și
v-ați născut din nou.

Atunci, vine timpul
de mers la biserică; nu mai puteți sta pe loc, ci veți merge acolo, deoarece
însuși Duhul poartă mărturia adunării împreună, în Hristos Isus.

Ca să scurtăm
povestea, deschideți din nou Biblia la Evrei

10, ca să privim un tip.

Dacă credinciosul

Vechi Testamental a comis adulter sau altceva rău, trebuia să aducă un miel. El îl ducea la preot, iar preotul îl cerceta: pe miel, nu pe credincios. Lui nu îi păsa de credincios, pentru că el nici măcar nu era în tablou. Credinciosul venea doar și prezenta mielul.

Oh, fraților, dacă

ați putea vedea aceasta!

Poate spui: „Păi, eu

știu ce am făcut când eram tânăr!”, dar asta nu are nici o importanță pentru că tu îi prezinți lui Dumnezeu Mielul, înțelegeți?

Preotul nu zicea: „Ai

nasul prea mare; ai urechile prea lungi și trebuie să accepți...”. Nu, nu, pentru că nici măcar nu privea la om, ci privea și cerceta mielul, iar, dacă îi găsea vreun cusur, îl dădea înapoi. De ce? Pentru că nu era jertfa potrivită. Aceasta însemna că omul trebuia să aducă un miel corespunzător, pentru ca atunci când avea să fie cercetat de preot, acesta să spună:

„Bine, ai ales un

miel bun; l-am găsit fără cusur.”

După aceea, preotul

punea mielul jos și îi lăsa capul pe spate. Credinciosul își punea mâinile peste el și spunea:

„Dumnezeule, ar

trebui să mor pentru păcatele mele, dar mielul acesta moare în locul meu.”

Preotul tăia gâtul mielului și, în timp ce sângele începea să-i curgă, credinciosul își ținea mâinile peste el. Micuțul lui trup se zbătea și tremura, apoi zbiera pentru ultima dată, în timp ce viața îl părăsea.

Dar, prin vărsarea

aceasta de sânge, care este un tip, Duhul nu putea să vină înapoi peste credincios, deoarece duhul unui miel, duhul unui animal, nu poate veni peste om.

Oh, cred că mă puteți
înțelege! Dumnezeu însuși a venit jos. Priviți. El nu se uită la voi, ci
privește la Miel, la Hristos, care nu are nici o vină. Acesta este motivul
pentru care Dumnezeu a acceptat jertfa, iar voi vă puneți mâinile peste Mielul
Isus Hristos, vă mărturisiți păcatele, recunoscând că sunteți păcătoși și că
Mielul a murit pentru voi.

Duhul care a ieșit
din Miel vine înapoi la credincios. Amin. Astfel, sunteți desăvârșiți deoarece
Cel ce a murit, Cel neprihănit, Cel puternic, Cel ce vine, Cel acceptat, S-a
întors în forma Duhului Sfânt și l-a adus pe credincios în odihnă.

Asta este! Nu voi, ci
El! Dumnezeu nu se uită la voi, ci privește la El. Voi nu trebuie să muriți
pentru că El a murit în locul vostru. Amin.

El a fost rănit
pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru păcatele noastre. Pedepsa a căzut
peste El și, prin rănilor Lui am fost vindecați. Aici este temelia.

Veniți la acest Miel
și mărturisiți-vă păcatele. Mărturisiți-vă și credeți că El a stat în locul
vostru, iar Dumnezeu L-a înviat pentru neprihănirea voastră.

Mai mult, chiar Duhul
din Mielul care a murit se întoarce la voi și vă aduce în părtășie cu Dumnezeu.

Pentru cât timp?

Pentru totdeauna. ....

...Credinciosul aflat sub sângele mielului, după ce-și aducea jertfa,
pleca de acolo și comitea din nou adulter sau voia să-șiucidă vecinul, etc. De
ce aceasta? Pentru că duhul care era în acel animal nu putea veni peste
credincios.

Haideți să vedem ce
spune Pavel despre aceasta. Amin. Să nu vă speriați, căci „Amin” înseamnă „Așa
să fie”.

Acest Om... (nu Legea

veche, pentru că Pavel separă legea de har) ... Acest Om, „după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu.” (Evrei 10.12).

Acum ascultați mai departe:

„ și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să Îi fie făcuți așternut al picioarelor Lui...” (v. 13).

În ordine, fraților.

V-ați dat jos vesta ecleziastică? Ascultați:

„Căci printr-o singură jertfă...” Nu în fiecare an și la fiecare trezire, ci: „printr-o singură jertfă, El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.

Lucrul acesta ni-l adeverește și Duhul Sfânt.” (v.14-15).

Înțelegeți? Hristos a murit pentru păcatele voastre, iar Duhul Sfânt, care era în celula Mielului, se întoarce peste credincios purtând mărturie despre credința noastră în Hristos. Prin aceasta, Dumnezeu ne-a făcut desăvârșiți pentru totdeauna. Amin.

Acest lucru nu se realizează prin tremurat, nici printr-o emoție, nici prin faptul că ai vorbit în limbi o dată, de zece ori sau de un milion de ori, nici prin faptul că ai scos draci sau ai predicat Evanghelia, ci prin Jertfa vie: Domnul Isus, care ne-a adus pentru totdeauna în părtășie pe cei ce sunt sfințiți.

În trecut, Dumnezeu putea curăți credinciosul, dar nu-i putea îndepărta vina, pentru că nu putea fi biruită de nimic.

Dar acum, Duhul Sfânt care a ieșit din trupul lui Hristos și nu dintr-un animal, Duhul care a ieșit din trupul lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, S-a întors peste biserică.

Și ce a făcut? „O singură dată, printr-o singură Jertfă, i-a curățit pentru totdeauna pe cei ce au venit la El și L-au primit.”

În Efeseni 4.30 scrie: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” Cum puteți să-L întristați? Prin mușcatul pe la spate, prin purtarea voastră, prin necredință, prin indiferență, etc.

„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu.

Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” (Efeseni 2.8-9).

„O, eu sunt metodist;
sunt prezbiterian; sunt baptist; sunt pentecostal...”

Nimeni nu se poate lăuda, deoarece nimeni nu L-a căutat vreodată pe Dumnezeu, ci Dumnezeu l-a căutat pe om. Și motivul pentru care crede, este că El l-a văzut înainte de întemeierea lumii și l-a hotărât mai dinainte să intre în trupul lui Hristos.

„Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” (Romani 8.30). Amin. Asta este.

Timpul trece repede
și mai am câteva lucruri pe care vreau să vi le arăt. Iertați-mă, căci vă voi învăța câteva minute în Lumina Cuvântului.

Acum înțelegeți,
prietenii, ce vreau să spun?

Noi suntem oameni ai Evangheliei depline, dar trebuie să fim cu băgare de seamă pentru că biserica Evangheliei este împărțită chiar acum în două grupe: una a devenit rece și formală – o linie periculoasă, în timp ce cealaltă are tot felul de lucruri mistice și înalte, care nici măcar nu sunt în Biblie.

**Fraților, stați pe mijlocul drumului! Stați pe aceeași
Evangelie pe care au stat și părinții credinței și vegheați să nu cădeți în
extreme!**

**Mie îmi pare rău pentru păstori. Mă refer la cei care
sunt păstori adevărați. Unii din biserică vor să fie fanatic, alții vor să fie
de partea cealaltă. De obicei, cei educați sunt reci și formali și alunecă în
aceste extreme, din cauză că nu au nimic duhovnicesc în ei.**

.....

...Primul

**lucru care se întâmplă în asemenea cazuri este că biserica se răcește, iar
dacă**

**nu veghează, se vor rupe. Când se întâmplă aceasta, ei vor căuta să vă
tragă de**

**partea lor, dar voi rugați-vă lui Dumnezeu să vă trimită un predicator
sensibil**

la sunetul Evangheliei, care să stea în cale, iar când aveți nevoie de

**„bătăie”, să v-o dea, și când aveți nevoie de dragoste, să v-o dea fără
măsură,**

ținându-vă aliniați cu Scriptura și cu Duhul.

El este păstorul care veghează asupra sufletelor voastre.

Prieteni, dacă aveți un asemenea păstor, fugiți la

Dumnezeu și rugați-vă pentru el tot timpul. Și încă ceva: ascultați-l.

„Dumnezeu ne-a

hotărât și ne-a ales înainte de întemeierea lumii.”

Ascultați. Cum ar fi

dacă ați avea o chemare ca a lui Avraam? Noi știm că Dumnezeu a făcut cu el un
legământ necondiționat.

El i-a zis: „Avraame,

Eu ți l-am dat” și a adăugat: „Dacă tu vrei, vreau și Eu.”

Dacă El s-ar întâlni

și cu voi în aceleași condiții, L-ați crede? Sigur că da.

Dați-mi voie să vă spun ceva: fiecare bărbat și fiecare femeie care are Duhul Sfânt în inimă, L-a întâlnit pe Dumnezeu în același fel ca și Avraam.

Dumnezeu l-a chemat pe Avraam fără nici o condiție, pur și simplu l-a ales, dându-i legământul lui și seminției lui, care este Hristos, pe care astăzi îl aveți în inima voastră și care v-a adus în părtășie prin faptul că și-a vărsat Sângele pe Calvar pentru salvarea voastră.

Voi sunteți sămânța lui Avraam cu Duhul Sfânt pentru că ați fost aleși de Dumnezeu.

Cine erai tu? Un biet păcătos pierdut. Un hoinar care a trecut pe lângă o adunare bună a Duhului Sfânt, zicând: „Grămada aceea de holly-rollers!”

Acolo erai tu. Erai atât de aristocrat în Cadillacul tău albastru, încât te gândeai că ești prea bun ca să mănânci cu restul oamenilor și aparțineai la una din aceste biserici mari, unde încercai să-ți ascunzi păcatele.

Dar, prin alegerea Sa suverană, Dumnezeu te-a chemat în această părtășie minunată. Atunci ți-ai pierdut toată mândria, toate petrecerile, toate dansurile și ai venit frumos în Hristos Isus. De ce? Pentru că Dumnezeu te-a ales înainte de întemeierea lumii să fii cetățean al Împărăției Lui.

.....

...„**În**

El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui,

ne-a rânduit mai

dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voiei Sale.”

(Efeseni 1.4-5).

Haideți să luăm ca

umbră legile Vechiului Testament.

Mai aveți puțină răbdare
cu mine?

După rânduielele

Vechiului Testament, care este un tip al legii de azi, când într-o familie se naștea un copil, desigur, el era fiul acelei familii. Tatăl îl iubea, cu siguranță, dar ca să poată îndeplini toate atribuțiile ce urmau să-i revină, punea un tutore sau un învățător care să-i educe fiul.

Acest tutore îl

înștiința tot timpul pe tată despre progresele fiului său.

Orice învățător

biblic știe că regulile Vechiului Testament erau un tutore sau un îndrumător, pentru că Pavel vorbește despre Lege ca fiind tutorele sau îndrumătorul ce avea să ne aducă la Hristos. (Galateni 3.24).

Tutorele a început

să-l observe cu atenție pe băiat. Tatăl nu știa ce va fi cu fiul său când va fi mare.

Acum ascultați-mă cu

atenție, prieteni, iar dacă vi se pare că sunt greșit, rugați-vă pentru mine.

Ce s-a întâmplat cu

biserica Evangheliei depline când a apărut cu câțiva ani în urmă? Ei au devenit fii ai lui Dumnezeu când au primit Duhul Sfânt. Așa este.

Duhul Sfânt este

Tutorele care i-a ridicat în administrația lui Dumnezeu.

Tutorele veghea

asupra copiilor și Biserica progresa și se ridica, văzând epoca nașterii.

Tu spui: „Nașterea

din nou?” Da.

Tu ești tot atât de mult fiu ca atunci când vei fi născut din nou, dar nu uita: Tutorele duce veștile despre tine la Tatăl.

Când băiatul ajungea la o anumită vârstă (cam unde ar trebui să fie biserica acum), în floarea vârstei, deci când era deja matur, tutorele mergea la tată.

Prieteni, chiar dacă era fiul lui, în cazul în care se dovedea că nu era vrednic, nu putea fi adoptat în familia sa. De ce? Pentru că n-a apreciat ceea ce a avut; pentru că a fost un copil neascultător și nu a avut abilitatea de a avea grijă de lucrarea tatălui.

Dar, dacă era un fiu cuminte și făcea lucrarea tatălui, tutorele mergea la tatăl și îi spunea că fiul său este vrednic, că este capabil.

Atunci tatăl îl lua și-l ducea într-un loc public pentru a face o mărturie publică. Îl îmbrăca cu o mantie specială și îl prezenta astfel oamenilor, dându-i autoritate peste împărăția sa, peste treburile sale, etc.

Din momentul acela, fiul avea dreptul să meargă și să facă anumite lucruri în împărăție, având aceeași autoritate ca și tatăl său.

Acuma, Biserica a fost născută din nou, din Duhul. Aceasta s-a întâmplat cu mulți ani în urmă, dar apoi v-ați rupt în mai multe grupări: Consiliul general, Adunarea lui Dumnezeu, unitarieni, trinitarieni, Biserica lui Dumnezeu, oh, tot felul de ismuri.

Cum poate avea Dumnezeu încredere în voi? Voi sunteți încă copii și vă întrebați de ce nu sunt printre voi darurile adevărate, dar Satana v-a ferecat ca să nu puteți merge mai departe.

Întoarceți-vă înapoi!

Nu mai alergați după fiecare!

Știu că este
îngrozitor de dur ceea ce spun, dar este adevărul, frate.

Întoarceți-vă la
Dumnezeu până când dragostea divină va doborî pereții despărțitori!

Adunarea a primit
Duhul Sfânt. Unitarienii au primit Duhul Sfânt; biserica lui Dumnezeu... Oh, ei
au primit Duhul Sfânt.

Atunci încetați să vă
mai certați și întoarceți-vă la frățietate, aducând bisericile voastre împreună
ca să aveți o trezire de modă veche cu vindecări și celelalte!

Atunci veți avea mai
mult timp să vedeți ce se întâmplă în adunare și același Dumnezeu vă va chema
împreună, va aduna bisericile împreună, va pune mantia autorității peste voi cu
fiecare dar divin pe care Îl are în sânul Său.

El își pune
slujitorii Săi, dar câtă vreme vă certați...

De ce nu m-am dus la
Adunarea lui Dumnezeu sau la biserica mea baptistă? De ce nu m-am dus la
unitarieni sau la alții? Pentru că orice strop de influență pe care-l am ar fi
folosit de acea organizație.

Acesta este motivul
pentru care nu am mers la nici una, ci am stat în spărtură și am zis:

„Noi suntem frați”.

Uitați tradițiile
voastre și haideți să fim împreună ca fiii ai lui Dumnezeu. Dacă nu vă puteți
iubi unul pe altul în felul acesta, înseamnă că este ceva greșit cu voi, cu
experiența
voastră.....

...Spuneți că sunteți
salvați bazându-vă doar pe niște emoții, apoi vă mai mirați de ce se ridică
aceste lucruri false în biserică. Oamenii imită, aceasta este cauza.

Biserica este
înfometată, dar voi nu puteți să vă adunați împreună.

Adunați-vă în Hristos
și Dumnezeu vă va da credința adevărată.

El a făcut-o cu
propriul Său Fiul. Aceasta s-a întâmplat când i-a luat pe Petru, Iacov și Ioan
pe Muntele Schimbării, înfiindu-L în prezența lor.

Dumnezeu L-a
preumbrit și Biblia spune că apostolii au văzut că a primit acea mantie.

Acolo, El i-a luat pe
Petru, Iacov și Ioan pentru că Biblia cere trei martori: credința, nădejdea și
dragostea, iar când Duhul Sfânt S-a coborât peste El și haina Lui s-a făcut ca
lumina. De ce? Pentru că Dumnezeu Și-a pus mantia - înfierea - peste Fiul Său,
zicând:

*„Acesta este Fiul
meu preaiubit; de El să ascultați”*, El împlinind fiecare lege a Vechiului
Testament. Amin.

Și vă spun,
predicatorilor: înainte ca Dumnezeu să-Și poată trimite Biserica în înfiere,
trebuie să vă adunați împreună sub călăuzirea Duhului Sfânt...

Este nevoie ca
această Biserică născută din nou să fie înfiată în Biserica lui Dumnezeu și
apoi chiar biserica lui Dumnezeu va sta la picioarele ei și va mărșălui. Amin.

Să ne rugăm.

Tată ceresc, noi Te
iubim. Ia-ne în grija Ta.

Dumnezeule, aceasta este o biserică drăguță. Eu îi văd împrăștiați peste tot ca pe niște oi fără păstor, deși sunt copii născuți din nou, dar Te iubesc din toată inima, Doamne.

O, Tată, pune cumva stăpânire pe inimile lor, și astfel să fie o foame de modă veche după Dumnezeu, care să cuprindă tot Phoenix-ul și să ridice o trezire care să se întindă de la muntele din nord până la cel din sud, astfel ca această vale să fie luminată de slava și de Puterea lui Dumnezeu.

Îngăduie ca în timp ce fiecare biserică se va ridica la fel ca acele oase uscate din Ezechiel, o carne și o piele nouă să se ridice peste Biserică în timp ce noi vom merge în Numele Domnului Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze până diseară.

Îi mulțumim Domnului că ne-a ajutat să fim aici. Amin.

- Amin -